

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 150 Lei
Pe jumătate . . . . . 75 Lei
Pe străinătate . . . . . 300 Lei

Inscrișă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3-1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaș
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Director, IULIU MAIOR Redactor, SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Paștile Domnului Paștile...

Pr. VALERIU CRIȘAN—Șercaia

Priviți, voi frați creștini, buni și cucernici, priviți spre Isus, cum urcă încet pe muntele Golgota, loc de chinuri și suferință pentru dulcele Mântuitor. Greutatea crucii îi apasă umerii, n-o mai poate duce și cade sub povara ei...

De la leagăn până la moarte a avut parte numai de suferințe, în mijlocul unui popor, care numai cu buzele îl cinstea, iară inima îl era departe de El. S'a născut, precum știm, nu în palate bogate, nu în pat de mătășă, nu în odăta caldă și bogat luminată de o lumină orbitoare, nu în odăta aranjată cu o mobilă scumpă și cu covoare prețioase, ci în o umilă peșteră de lângă orașul Viflaim. În scurta Lui viață pământească de 33 de ani, a avut parte de atâtea chinuri sufletești și trușești. Oamenii de pe atunci așteptau în acest Meșla un împărat mare, un împărat puternic, care îi va scoate de sub jugul stăpânirii romane. El însă, în viața lui pământească, a vorbit mult mai despre o altă împărăție cu mult mai fericită, le-a predicat lor despre împărăția vieții de veci, unde nu va mai fi deosebire între rege și supus, între stăpân și slugă, între bogat și sărac. A făcut atâtea minuni în fața lor, prin care le-a făcut dovadă despre mila sa, chemarea Lui cea sfântă, ce o avea de îndeplinit, El, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatul lumii!

Cărturarilor și Fariseilor sfat au făcut asupra lui Isus, ca să-L răstignească. Cu câteva zile mai înainte, poporul din cetatea Ierusalimului a ieșit cu mic cu mare la marginea orașului, având în mână stâlpi, ramuri de tinic și i-a primit cu strigăte de bucurie: Osana, fiul lui David! Osana, bine este cuvântat, cel ce vine întru numele Domnului! Ii aștern flori în cale, îi aștern hainele lor, ca un semn de o deosebită bucurie, iară peste câteva zile, același popor nerecunoscător îi strigă: Răstignește-l! Răstignește-l! Ce amară nerecunoștință din partea oamenilor!

S'a umilit pe sine chipul, servul lui Isus, într-o asemănare omenească făcându-se, iară după cina cea de pe urmă din Jola Paștilor, când Isus a făcut sf. Taină a Cuminăcării, a spălat picioarele apostolilor, dându-le învățătură, că „nu este sluga mai mare decât domnii săi, nici soțul (cel trimis) mai mare, decât celce l-a trimis pe el. Dacă știți acestea, fericiți veți fi, de le veți face”. Ce pildă de smerenie creștinească le dă Isus ucenicilor Lui, întru ajutorarea deaproșelui lor Isus, după cină, mergând cu ucenicii Lui în grădina Ghetsemani, acolo le dă aposto-

lilor ultimele sfaturi și îndemnuri la luptă de mucenic. Vor avea parte — le spune Isus — în lumea aceasta de multe batjocuri din partea oamenilor. Le dă lor poruncă nouă, ca să se iubească unii pe alții, „întru aceasta vor cunoaște, că sunteți ucenicii mei, de veți avea dragoste întru voi”, „pace las vouă, pacea mea o dau vouă”. Isus se roagă apoi către Tatăl nostru cel ceresc, ca să povățuiască în lumea aceasta, cărările pașilor lor, rugându-se: „Părinte sfinte, păzește-i pe ei întru numele tău”.

În seara aceasta Isus le spune învățăcelilor Lui, că va fi dat în mâinile oamenilor păcătoși, prin sărutarea vicleană alui Iuda vânzătorul, și El va fi răstignit... Obiceiul avem, ca la sărbătorile mari să le slobodă lor din închisoare pe un om și poporul acesta nerecunoscător cere scum, să fie eliberat din închisoare tăiharul Varava, iară Isus să fie răstignit... Când trădătorul Iuda, cu sărutare vicleană a sărutat obrazul plin de sudori de sânge alui Isus, ostașii l-au legat pe Isus și l-au dus înaltea sinedriunii, care a hotărât, să fie răstignit între doi făcători de rele.

...Iată-L acum cum urcă pe muntele suferințelor, pe muntele Golgotă! Ne mai putând duce crucea, îi pun pe Simeon Chirineanul să o ducă până sus, pe vârful muntelui. Aici L-au dezbrăcat de hainele Lui și L-au îmbrăcat în o haină mohorâtă, iară pentru cămașa Lui au aruncat sorși. L-au lovit cu biciul, L-au încununat cu spinii batjocurii, L-au adăpat cu fiere și L-au răstignit pe crucea, care purta scrisoarea: „Isus Nazarineanul Regele Iudeilor”... Și era ora a treia, când îl răstigniră!

Priviți-L, sus pe lemnul Crucii, răstignit între doi făcători de rele. Poporul îi aruncă vorbe de ocară, batjocuri, iară unul din ostași cu sulfa coasta Lui a impus și îndată a ieșit sârge și apă și celce a văzut a mărturisit și știm, că e adevărată mărturisirea lui. Isus îndură toate acestea batjocuri, chinuri și suferințe din partea poporului și cu o inimă bună, blândă și iertătoare, își zice întru cugetul Său: *Iartă-le Doamne, că nu știu ce faci!* Unuia dintre acești doi tăihari și anume celui din dreapta lui Isus, părându-l rău de faptele lui, Isus îi zice: „Azi vei fi cu mine în rai”.

...Iară în ora a noua Isus a murit, pe buze cu cuvintele: „Părinte, în mâinile Tale îmi dau sufletul meu!”

Crucea, semnul suferințelor lui Isus, avea să fie în viitor semnul de biruință a întregii lumi creștine, căci Isus prin moartea Lui pe

lemnul Crucii a răscumpărat neamul omeneșc din robia păcatului strămoșesc.

Iară a treia zi, a înviat! Isus a rupt legăturile morții, călcând moartea Sa. El învie!

Frate creștin! Soră creștină! Când an de an prăznuim această sărbătoare măreață din istoria creștinismului, îți îndrepti tu oare gândul și sufletul tău, cu aceasta ocazie, spre dulcele nostru Mântuitor, care a suferit pentru noi oamenii și pentru mântuirea noastră? Porți tu, în sufletul tău, crucea suferințelor lui Isus? În casa sufletului tău, făcut-ai locaș învățăturilor sfinte alui Isus?

În preajma sărbătorilor sfințelilor Paștilor, și-ai spălat trupul tău și te vei îmbrăca în haine de sărbătoare, iară casa ta deasemenea ai curățit-o și ai împodobit-o. Te întrubi însă dacă pe lângă toate acestea, și-ai spălat, și-ai curățit de praful și tina păcatelor și casa sufletului tău? Primit-ai în casa trupului și a sufletului tău, trupul și sângele scumpului tău Mântuitor, care s'a jertit pentru tine pe lemnul Crucii? Retrăge-te baremi pe câteva clipe în căsuța gândului tău și întreabă-te, de câte ori prin păcatele tale n'ai răstignit pe Isus, nu l'ai aruncat vorbe de ocară, nu L'ai încununat cu spinii batjocurii, nu L'ai adăpat cu fierea minciunilor, nu L'ai vândut ca Iuda cel iubit de argint, nu L'ai impus în coastă cu sulfa, ca și acel ostaș necredincios și ?

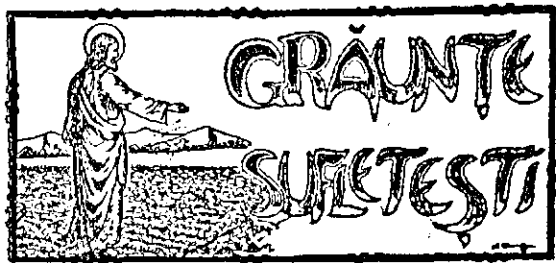
Isus e bun și îndelung răbdător și dacă vei avea părerea de rău pentru păcatele făcute te va ierta, precum a iertat pe tăiharul de pe cruce; te va ierta și pe tine, dacă vei duce de aici înainte o viață creștină, bună și conformă cu învățăturile Lui și vei primi ajutorul, ca o dreaptă răsplătire, cununa nevătășită a mării!

Isus a înviat! Să înviem și noi, iubite frate creștin și iubită soră creștină, să înviem și noi din mormintele păcatelor. E primăvară! Măgarul pomilor încep a crește și încurând vor fi în floare și pomul întreg va părea o câmpie de flori... Pe câmp au răsărit și au înflorit ghiocelii și muscelele, cântă păsărelele în crângul inverzit și întreaga natură, reinviată din somnul cel lung al iernii, slăvește învierea lui Isus. Cântă vâlile, cântă sufletul vântului, cântă întreaga firea, preamărind pe Dumnezeu!

Frate plugar, meserlaș, sau muncitor cu condeiul, nu tresară în aceasta zi de sărbătoare măreață și inima ta? Nu simți tu o adiere sfântă în inima ta? Nu auzi tu un cântec de preamărire în aceasta zi de praznic, a unei lumi creștine? De și-a greșit și fratele tău iartă-l; iartă-l în aceasta zi de sărbătoare a păcii; de și-a greșit mult, iartă-l mult, pentru învierea lui Isus!

E primăvară și sărbătorim învierea din morți a Mântuitorului nostru Isus Hristos. Anală-ți, iubite creștine, gândul tău la Isus, care a suferit atâtea chinuri pentru tine! Fă să străbată și să încălzească inima ta învățăturile lui Isus, cari, precum soarele acesta cu razele lui calde trezește la viață întreaga natură, vor trezi la o viață mai blândă, mai mulțumitoare și inima ta!

Hristos a înviat!

Pacea lumii

„Venit-a Isus și a stat în mijlocul lor și le-a zis lor: „Pace vouă”! (Ioan 20, 19).

Nici odată n'am simțit mai mult marele farmec al cuvântului pace ca în aceste zile de adâncă turburare a păcii, în aceste zile grele prin cari am trecut la sfârșitul lunii Martie 1939, când pacea lumii atârna numai de un fir de ață, care dacă se rupea, se deslănțuia cel mai grozav măcel pe care l-a cunoscut vreodată lumea.

Tocmai de aceea, veniți, dragi cititori, să meditam astăzi despre cel mai mare bun al omenirii, care este pacea și care deodată cu nașterea Mântuitorului din voia Tatălui a adumbrat lumea, căci mulțimea de oaste cerească a cântat »Mărire lui Dumnezeu întru cele de sus și pe pământ pace, între oameni bună învoire« (Luca 2, 14). Veniți să meditam despre pacea aceea, despre care a zis Mântuitorul: »Pace vă las vouă, pacea mea o dau vouă, nu cum dau lumea v'ouă« (Ioan 14, 27); despre pacea aceea, cu care trebuiau să între apostolii în orice

casă zicând: »pace casei acesteia« (Matei 10, 12); despre pacea aceea pe care nu numai în cursul vieții sale, ci și după moarte, mai bine zis după învierea sa, a dăruit-o Mântuitorul învățăceilor săi, întâmpinându-i cu cuvintele: »Pace vouă« (Ioan 20, 19 și 20, 26); despre acea pace pe care noi, preoții voștri, zilnic de atâtea ori o cerem dela Dumnezeu prin acel tot mereu repetitul: »Pace tuturor«.

1. *Ca să se poată însă păstra pacea lumii, trebuie să o păstrăm mai întâi noi înșine.*

Să luăm pilda dela Avram și Lot din Vechiul Testament, cari erau frați și pe cari nu-i încăpea ținutul ca să locuiască împreună, căci averea lor era mare și se iscase și ceartă între ciobanii turmelor lor. Atunci Avram a zis către Lot: »Să nu fie ceartă între mine și tine, și între ciobanii mei și ciobanii tăi, căci suntem frați! Iată tot ținutul stă înaintea ta! Desparte-te, te rog, de mine! Dacă tu apuci la stânga, eu apuc la dreapta, iar dacă tu apuci la dreapta, atunci eu apuc la stânga«. Și Lot și-a ales toată câmpia Iordanului, iar Avram s'a sălășluit în pământul Canaan. Așa ni-se povestește în Cartea Facerii, scrisă de Moisi, la cap 13.

De câte ori nu am fost și noi în astfel de împrejurări! Dar oare noi fost-am iubitori de pace, asemenea lui Avram și Lot? Ori doară am cântat anume cearta și neînțelegerea? Să răspundem cu toată sinceritatea la această întrebare, mai ales astăzi, în marea și luminată zi a Paștilor.

2. *Oamenii pașnici se bucură de un deosebit sprijin al lui Dumnezeu.*

De aceea și zice Isus: »Fericiți sunt făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema« (Matei 5, 9). Iată în privința aceasta două întâmplări cu adevărat minunate din viețile sfinților:

Sf. Francisc de Sales era episcop la Geneva, în Elveția, și în anul 1591 călători la Roma, însoțit de servitorul său. Și-a închiriat o locuință modestă lângă

râul Tiberu, la un hotel. Intr'o seară, isprăvindu-și treburile prin oraș, veni obosit acasă și abia apucă să se culce, când își află servitorul certându-se cu stăpânul hotelului, care-și căpătase între timp oaspeți plătititori mai mult. Sfântul făcu numai decât între ei liniște, părăsi hotelul și-și căută altă locuință; deși era îndreptățit să o țină și mai era și obosit. Îndatăce se așezară în noua locuință, începu o ploaie de toamnă, că era în Octomvrie, o adevărată rupere de nor, pe urma căreia Tiberul ieși din alvie și, între altele multe, înecă și hotelul cu pricina, dimpreună cu proprietarul și cu noii oaspeți.

Sf. Ignățiu de Loiola, întemeietorul ordinului Iezuiților, venea dintr'un pelerinaj din Ierusalim spre Europa. La țarmul mării, în port, se aflau două corabii, una mare a unui venețian, și alta mai mică. El și-a ales corabia cea mai mare, însă căpitanul l-a respins, văzându-l preot, și l-a batjocorit. S'a urcat deci în corabia a doua, care, deși mai mică, a ajuns teafără în Italia, pe când corabia mare a venețianului se cufundase lângă insula Cipru.

Unde vă trebuie mai minunată doveză despre faptul, cât de mult sprijinește Dumnezeu pe făcătorii de pace, decât aceste două pilde adevărate!

3. *Pentru pace trebuie să aducem și jertfe.*

Pacea e un bun atât de mare, încât se cuvine ca pentru păstrarea aceleia să aducem și vreo jertfă oarecare. Nu uitați ceceace ne stătuște sf. apostol Pavel la epistola sa către Galateni 6, 2: »Purtați-vă sarcinile unii altora și veți împlini astfel legea lui Christos«. Sunt o seamă de oameni cari par foarte pașnici, atâta vreme cât nu se atinge nimenea de interesele lor. De îndatăce i-ai atins însă unde-i doare, isbucnesc și apoi mai oprește-i dacă-i poți. Despre unii ca acestia spune sf. Albert cel Mare (1193—1280) că asemenea sunt apelor stătătoare cari nu-i sunt nimănui spre greutate atâta

Foița „UNIRII POPORULUI”

La Paști

Din inimă pământul s'a sguduit odată
Stărmându-se palate; iar marea tulburată

In valuri spumega.

Și soarele pe ceruri s'a ntunecat; în sânge
S'a îmbrăcat și luna, iar Maica sfântă plânge.

Când fiul își vedea...

Pe cruce Tu Isuse, ești pironit cu cuie
Și nime taina sfântă nu poate să o spuie

De ce atâta chin...

— »Nu plângeți« se aude un glas din depărtare
Christos învia-va, și la a lui înviere

Va fi voie îndeplin...

A treia zi învia-ai Christoase și din piatră
Te-ai ridicat la ceruri și lumea n'aspălmântată

Minunea admira

Ți-al arătat puterea, credința și mărirea
Ca să arezi în lume, c'ata e stăpânirea

Că-i sfântă legea Ta.

Ne închinăm deci Ție, Christoase-Împărat,
Ce-ai străbătut o lume, desculț și înspinat

Prin lume învățând.

Slăvită fie-ți legea, căci Ingerii cânta:
Slavirei se închină, cântând: »Azi învia-a

Christos moartea călcând«.

Theodor H. Bogdan

Oul roșu

sau împăcarea fraților

Ion și Vasile Rotaru își aveau casele lângă olaltă. Erau frați buni și cum sămănau ei, așa le sămănau și casele, făcute după acelaș plan de băcrânul Rotaru. Nu le despărțea decât un gard, pe care diatele vremii l-a rupt prin multe locuri.

Aveau amândoi neveste. Ion pe Veta, Vasile pe Lina. Până în vremea când începe povestea noastră, au trăit binișor, dar acum li-s'a stricat toată pretinția. Și când te gândești că numai dintr'un ou, un ou de găină!

Era la începutul postului mare. Intr'o zi frumoasă de primăvară, găina Vetei însă de sub gard și își vestește cu gură mare stăpâna, că i-a lăsat un ou în cuibar. Lina era pe afară. Auzind strigătul găinii, se gândește: »Ce bine ar fi să iau eu oul«. Se și duce către gard, dar când să se aplece, iată că și Veta vine din casă ca vântul și strigă:

— Lasă-mi oul, Lină, că sura mea l-a ouat.

L-ar fi lăsat Lina, dar nu voia să rămână de rușine. Așa apoi se oțărăște și strigă:

— Ba nu ți-l las, nu vezi că-i dincoase de gard?

— Ori unde o fi, îi răspunde Veta, ai văzut și tu, care găină a sburat de pe cuibar.

— Ce mi pasă mie de găină, întărește Lina, e în ograda mea și-i al meu.

— O fi al tău când ți l-o oua găina ta.

Și sfada se întinde înainte. Au ajuns apoi la vorbe slabe. Ba mută, ba proastă, ba câte și mai câte.

Atunci Lina furioasă rău, se pleacă să ridice oul. Dar și Veta se pleacă și se lovește în cap. Se prind de păr, se sgâlțâie, se lovesc, de numai stele verzi văd înaintea ochilor. Intr'un târziu, săturate de vorbe și bătaie, pleacă plângând să spuie pățania și bărbaților.

Să fi auzit pe Veta, cum se tânguia lui Ion dar pe Lina, cum plângea înaintea lui Vasile! Și una și alta arătându-și dreptatea ei, cerea bărbatului, să nu o lase de ocară și de batjocură.

— »Că doar — zicea Veta — nu i-oi lăsa ei un cuibar plin cu ouă dela sura mea, și ouăle sunt foc de scumpe«.

— »Cum s'o las să ducă ea ouăle din ograda mea — se tânguia Lina. De câteva săptămâni mi-se ouă găinile fără să știu unde, și acum, când afu cuibaru, să mi-le ducă! Cu ce să-ți mai cumpăr și ție câte un dohan?«

Dintr'un ou s'a făcut un cuibar întreg și bărbații, de voie, de nevoie, ba de gura nevestelor, ba de năcazul pagubei, s'au cam supărat și și-au pus în gând să nu lase lucrul numai așa.

A doua zi în zori, de-o parte Ion cu Veta, de altă parte Vasile cu Lina, pleacă către oraș să caute dreptate.

— »Că doar — vorba Vetei — n'om răbda așa rușine chiar dela o cumnată«.

În loc de împăcare s'au părțit. Fost-au la desbateri, cheltuit-au bani și au strâns mânie și ură. De câștigat au câștigat advocații, dar ei nu

vreme cât nu te atingi de ele; dar îndată ce le turburi, dau o putoare de nesuferit.

O doamnă se duse să se spovedească la un preot cu viață sfântă. I-se plânse între altele că o duce foarte rău cu bărbatul. Preotul o sfătuie: »mergi acasă, și fi soție mai bună decât ai fost, și o să vezi că se va îndrepta și bărbatul tău. Și așa s'a și întâmplat. Doamna a mai jertfit ceva din comoditatea, din dăca, din mândria și ambiția ei, iar drept răsplătă Dumnezeu i-a dăruit pace în casă.

Să ne gândim și noi, de câteori nu ne-am putea câștiga această pace atât de mult trebuincioasă, dacă am jertfi ceva din comoditatea, din dăca, din mândria și din ambiția noastră, ba uneori chiar și din proprietatea noastră.

Nici când însă să nu facem pace, nelindreptățind pe alții ori lăsând să triumfe răutatea. Aceasta ar fi o pace strâmbă, pe care Dumnezeu nu o poate doni.

În stânta zi a învierii, în seara căreia zile venit-a Isus în mijlocul apostolilor săi, fiind ușele încuiate, și stând în mijlocul lor le-a zis: »pace vouă«, veniți, dragi cetitori, și propuneți-vă, în fața sfântului altar, de față fiind și Isus cel ce a înviat din morți, să păstrați mai întâi între voi înșivă pacea, ca astfel, împărtașiți fiind de pacea lui Christos, să puteți cerși de la Dumnezeu păcii și al bunei învoiri pace și lumii.

Nici când n'a avut omenirea mai mare nevoie de pace ca astăzi. Deci astăzi mai ales, în această sfântă zi a învierii și prin urmare a libertății, să ne rugăm, din tot sufletul și din tot cugetul nostru, pentru această pace, pe care și Preafericitul Părintele nostru Papa Pius XII atât de mult o dorește, încât și-a ales drept deviză a vieții sale cuvintele: »Pacea este rodul dreptății«, cuvinte scoase din cartea prorocului Isaia dela cap 32, stih 17.

Să ne rugăm zilnic și fără întrerupere pentru marea dar al păcii și să nu uităm de minunata cântare a învierii:

»Ziua învierii și să ne luminăm cu prăznuire și unul pe altul să ne îmbrățișăm și să zicem fraților și celor ce ne urăsc pe noi, să iertăm toate pentru înviere și așa să strigăm: Christos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din mormânturi viață dăruind.

Părintele Iuliu

Morminte spoite

Noi Românii suntem un popor tânăr, plin de avânt. Cum ne vom crei soarta, așa vom fi. Nu avem lipsă de neînțelegeri, ci toți, dela mic la mare, dela învățat până la cel din urmă cetățean, trebuie ca din toate puterile sale, strânși uniți în jurul Tronului și Altarului, să lucrăm la întărirea scumpei noastre Românii.

Nu avem lipsă de neînțelegeri. Ele duc la ruină și sărăcie. — În corpul bravului popor Românesc a rămas în urmă războiului mare, o rană care, ca toate, ranele cantă să se întărească, ca să omoare corpul pe care este așezată. Această bubă e sectarismul, care e ajutat de agenți străini de neamul românesc, ca ei să se întărească, sigur, nu spre folosul nostru!

Sectarii, de celea mai multe ori nu și dau seama, ce pericol sunt în calea armoniei, ce trebuie să existe în sinul unui popor. Prin felul lor de a fi, sunt scandal pentru creștinii cei buni. Se cred mai buni ca alții, disprețuind pe adevărații creștini. Ei nu și dau seama că rupându-se de Biserică, au rupt legătura cu Dumnezeu. Ei, cu toate măsurile legii luate contra lor, se strâng pela case particulare, făcând astfel propagandă sectară ce e interzisă de lege. Ba sunt mai înverșunuați ca înainte. Nu poate fi un bun cetățean cine nu se supune legilor țării. Apoi ei atunci când nu bagă în seamă poruncile ce le-au primit, atunci când li s'au închis casele lor de adunări, porunci care le spune că nu au drept a-se aduna nici pe la case particulare, se fac vinovați de călcarea și disprețuirea legilor țării.

Când se întâlnesc pe drum sectarii, și văd că trece pe drum vr-un creștin, fără nici un rost încep să citeze din Sf. Scriptură, cuvinte prin care să se arate că ei așa de buni sunt, de nu mai

incape bunătatea în ei, ci o varsă să o vadă și alții.

Știm că Sf. Scriptură despre astfel de oameni ce stau la colțurile drumurilor și se fălesc pentru bunătatea lor, spune că sunt morminte spoite, cari pe dinafară sunt sădite cu flori, iar în lăuntru pline de putregaiu și miros greu.

Sectarii atacă pe creștini în bunole lor obiceiuri. Vă dau un exemplu. În pădurea comunei noastre un bun creștin a săpat pe coaja unui fag din margine de drum în pădure o cruce și a așezat și o iconiță sfântă acolo. Asemenea a așezat și în alte locuri din pădure iconițe sfinte, ca oamenii cei ce trec pe acolo să și aducă aminte de Dumnezeu cel ce pe lemnul crucii ne-a câștigat mântuirea. Dar în scurtă vreme crucea săpată în coaja de fag a fost tăiată cu toporul și toate iconițele luate. Puteți ghici, cine sunt acei ce au făcut acest lucru?

Această faptă neomenescă a adus multă amărăciune în sufletul acelor buni creștini când au văzut că e batjocorită crucea Demnului și tăiată cu toporul.

Noi învățătorii ne silim să creștem bine copiii, dându-le sfaturi pentru viață; dar dacă părinții acasă ne răstoarnă sfaturile noastre, rezultatul e de multeori slab. Am avut tristul prilej și acuma mai curând ca și în trecut, să constat că elevii sectarilor nu iau parte la marile praznice naționale, la slujbele ce se fac la Biserică pentru Țară și Rege, ba nici la programul școlar de străjerie ce se desfășoară după terminarea slujbei. Așa a fost la 1 Decembrie și 24 Ianuarie. Nu e vina copiilor, ci a părinților ce-i opresc.

Acești sectari trebuie să se deștepte în aceste ceasuri grele, când tot Românul trebuie să lupte din toate puterile ca strânși uniți în jurul Regelui și Altarului, să ne întărim ca să facem zid tare împotriva acelor cari răvnesc la bogățiile scumpei noastre Țări, și să se întoarcă la religia strămoșească.

Minerva Olteanu
Învățătoare

Cliți și răspândiți „UNIREA POPORULUI“

Pe drum nu și mai dădeau nici binețe. Iar sfintele Paști se apropiau și creștinii buni își pregăteau sufletul pentru marea praznic al învierii.

Nu mai în casele fraților Rotaru nu se gândea nimeni la de-acestea. Așteptau și ei Paștile, dar numai cu trupul. Căci sufletul plin de ură și mânie nu are Paști. De spovădanie nu era vorba. Știau și ei atâta, că fără inimă împăcată, e zadarnică orice spovădă și deslegare.

Poate bărbății s'ar fi împăcat, căci — de, erau frați și sângele vorbea din ei, dar vezi, de n'ar fi fost gura nevestelor... Și așa meru li frământa și-l mucea gândul vrajbei.

Au sosit și sfintele sărbători. În noaptea învierii, lumea se strânse la biserică. Intre alții și frații Rotaru cu neveste cu tot. Slujba înălțătoare, cântările frumoase și mireasma sărbătorii mari a cuprins și a muiat și inimile lor. Dar l-ea făcut și rușinea vrajbei mai arzătoare.

Când să plece cătră casă, iată-l și pe moș Gheorghe, unchiul lor de peste drum. S'apropie lătat de Ion și-i spune:

— Măi nepoate, colo la răstignire așteaptă-mă, că am să-ți spun ceva.

— Bine unchiule, răspunde Ion, mirându-se că ce o să fie și asta?

Apoi moș Gheorghe se alătură de Vasile și Lina, și pleacă cu el povestind.

Ajungând la cruce și văzându-se frații față în față, au știut ce să creadă. Ar fi plecat, dar le era rușine de unchiul lor, care când se supăra, era tare greu la vorbă.

Atunci moș Gheorghe vine între ei, li prinde de mână, li trage în fața crucii și le zice:

— Măi nepoți, iată au sosit și sf. Paști cu bucuria învierii. Toată lumea se bucură, numai voi nu. Toată lumea s'a împăcat cu Dumnezeu, numai voi ați rămas cu ură în suflet. Toată lumea își zice „Hristos a înviat“, numai voi treceți unul lângă altul ca animalele. E bine așa? Și pentru ce? Pentru un ou!

La vorba aceasta, frații se uită lung când la moș Gheorghe, când la femeii.

— Da, dragii mei, continuă unchiul, căci în cuibarul de sub gard a fost numai un ou. Spuneți voi nepoateilor: nu-i așa?

Dar ele tac și și pleacă capul cu rușine.

— Iată oul! Și moș Gheorghe scoate un ou roșu din buzunar. După ce nevestele s'au seărmanat, eu care eram în drum și am văzut totul, am mers la gard și am luat oul. Nu v'am spus până acum nimic, căci am vrut să văd, până unde merge mânia voastră. Iată-l, l-am roșit. E ca și sângele lui Hristos, care s'a scurs pe lemnul sfânt al Crucii. Da, aici e oul și — uitați-vă aici e sf. Cruce și pe ea Isus, care vă cere împăcare. În lături cu mânia! Intinde-ți mână de pace! Doi frați pentru un ou să ducă mânie?! E rușine!

Frații priveau uluiți culoarea de sânge a oului și își ridicară ochii rușinați la sf. Cruce. Apoi, cu capul plecat, își dau mâna spre împăcare.

— Acum, începe iar moș Gheorghe, ca semn al păcii, să mâncăm cu toții din oul acesta.

Frații s'au împăcat, cumnatele asemenea. Și așa oul din gard, roșit de Paști, a adus dragoste și liniște, făcându-se din oul vrajbei oul păcii.

Pr. Cornel Papiu

Dor de primăvară

Sufiă vântu'ncetșor
Și-mi aprinde-n suflet dor,
Dor să vie mai cu grabă
Mult frumoasa primăvară.

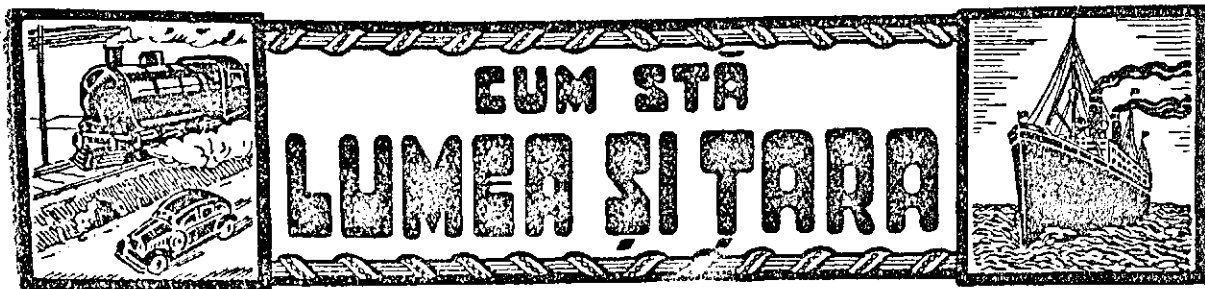
Să vadă luncile'nverșite
Și cu flori împodobite,
S'aud pasări ciripind,
Cucul prin păduri cântând.

Să vadă pomii înflorind,
Plugarii pe câmp arând,
Mieii sburdând pe câmpii
Veseli plini de bucurii...

Ah, frumoasă primăvară,
Vino la noi mai cu grabă,
Primăvară, unde ești
Pentru ce nu mai sosești?

Sufiă vântul tot mai tare
Apune și blândul soare
Se lasă frig, vine seara,
Li departe primăvara.

Iacob Soelu

M. Sa Regele a fost invitat în America — Neînțelegere între Germania și Polonia — Războiul din Spania s'a sfârșit — Pace în Ungaria și Slovacia

M. Sa Regele și Marele Voevod Mihai au fost invitați oficial la expoziția din New-York

Anul acesta s'a deschis la New York o mare expoziție, la care iau parte aproape toate popoarele din lume. Fiecare țară trimite la această expoziție ce are mai frumos acasă la ea, spre a se face cunoscută prin aceste lucruri și înaintea altor neamuri.

Țara noastră încă ia parte la această mare expoziție, care va fi și o întâlnire prietenească între toate popoarele lumii. Cu alegerea și aranjarea lucrurilor cari vor reprezenta România în țara de peste Ocean, a fost însărcinat dl D. Gusti. Domnia Sa se și află de câteva zile în America.

Comitetul, care organizează această mare expoziție, a invitat în numele orașului New York pe M. S. Regele Carol II și Marele Voevod în America. Dacă M. S. Regele va primi această invitație, atunci Statele Unite vor trimite un vapor anume, cu care să facă această călătorie în America.

Sosesc armele târguite în Cehoslovacia

În trecut țara noastră a fost târguit arme și munițiuni din Cehoslovacia. După învoiala economică făcută cu Germania aceste arme au început să fie trimise în țară. Mai în săptămâna trecută au fost trimise 30 de vagoane cu armament, acum ne-au sosit încă 60 de vagoane.

Intre Polonia și Germania

Din Cehoslovacia, primejdia războiului s'a mutat acum în Polonia.

Sunt mari temeri acum că viitorul război ar putea porni din Polonia.

Mărul de ceartă dintre Germania și Polonia este coridorul Danzigului și orașul liber Danzig.

Prin coridorul Danzigului se înțelege fâșia de pământ dintre granițele de răsărit ale Germaniei și Prusia orientală. Suprafața acestui ținut este de 16.386 kmp.

Pentru Polonezi, limba aceasta de pământ este de mare însemnătate, căci ea este singura lor ieșire la mare prin porturile Danzig și Gdynia. Fără aceasta fâșie de pământ, Polonia ar fi închisă și n'ar putea ieși la mare fără învoirea Germaniei.

În același timp coridorul Danzig este dorit și de Germani, căci le taie țara în două și-i desparte de Prusia orientală care este tot o provincie germană.

Prin tratatul de pace dela Versailles s'a dat Poloniei această fâșie de pământ, ca să aibă ieșire la mare, dar fără Danzig, orașul și regiunea din jurul lui, cari au fost puse sub protecția și garanția Societății Națiunilor.

Germania a rămas însă nemulțumită

de telul cum s'au împărțit atunci lucrurile și azi chestiunea Danzigului a fost din nou ridicată, ajungând să primejduiască pacea Europei.

Polonia este hotărâtă să se apere și se razimă mai întâi pe propriile ei puteri. În fața amenințării germane marile puteri, ca Anglia și Franța, i-au făgăduit și ele ajutorul lor.

Dl Beck, ministrul de externe polonez, a plecat la Londra pentru a avea o convorbire mai apropiată cu lordul Halifax ministrul de externe al Angliei.

Se crede că în cursul acestei vizite se va stabili și garanția și ajutorul pe care Anglia îl va da Poloniei în caz de război.

Manifestații împotriva Germaniei în Polonia

Deși se părea, că în vremea din urmă, Polonia ar căuta să facă ochi dulci Germaniei, azi aceste două țări sunt la cuțite.

În întreaga Polonia au fost mișcări și manifestații împotriva Germaniei. Asociațiile naționale poloneze au început o mare mișcare în contra Germanilor din Polonia. Toți aceia cari au îndrăznit să vorbească nemțește au fost bătuți, iar casele germane au fost mutdărite cu păcură.

Fruntașii poporului polonez au cerut în adunările lor să rupă orice legături cu Germanii din Polonia.

Ședința Consiliului Superior al Frontului Renașterii Naționale

În săptămâna trecută Consiliul Superior al Frontului Renașterii Naționale a ținut o mare ședință la care au luat parte toți demnitarii frontului. Ședința a fost o mare manifestație românească. Au vorbit dl Armand Călinescu, președintele consiliului de miniștri, Grigore Gafencu, ministru de externe, Alex. Vaida-Voevod consilier-regal și mulți alții. D. Armand Călinescu și dl Grigore Gafencu au arătat, în cuvântările lor, care este situația României după ultimele întâmplări, cari au zguduit lumea. Amândoi au spus că țara noastră, atât de dorită de străini pentru bogățiile ei, își va apăra hotarele și neatrănarea cu orice preț.

Germania concentrează trupe la granița Poloniei

Azi locul primejdios pentru Europa este Polonia. De acolo s'ar putea dintr'un moment într'altul să pornească războiul. Intre aceasta și Germania este o neînțelegere veche. Polonia a primit dela Germania orașul Danzig cu o fâșie de pământ, pentru a avea astfel ieșire la mare. De multă vreme Germania vrea să-și ia înapoi acest pământ care-i desparte țara în două. Polonia este însă și ea hotărâtă să nu-l dea. Marile puteri ca Anglia, Franța, Ru-

sia au făgăduit Poloniei că o vor ajuta în caz de război. De altă parte se spune că nici Germania n'ar sta pe loc și duce mereu trupe spre granița poloneză. Cum nici polonezii nu stau pe loc și au mobilizat peste un milion de soldați la granița Germaniei, s'ar putea foarte ușor ca de acolo să înceapă războiul cel mare.

Neînțelegerile dintre Franța și Italia

Acum când s'au turburat atât de rău apele păcii, au ajuns să fie la modă și cuvântările. Duminica trecută a rostit dl Mussolini o mare cuvântare, în care arată situația Italiei în fața vremurilor de azi. Fiindcă această cuvântare a fost rostită mai mult pentru Franța, dl Daladier, prim-ministrul Franței s'a și grăbit să-i răspundă. A ținut și dsa un mare discurs la radio în care a arătat atitudinea Franței față de cererile italiene și politica de cucerire a Germaniei.

Dl Daladier a declarat că Franța este hotărâtă să-și apere hotarele și ținuturile pe cari le are și că nu se va învoi niciodată ca neînțelegerile și legăturile dintre popoare să fie regulate prin forță. A mai spus apoi că alipirea Cehoslovaciei a zădărnicit orice apropiere între Franța și Germania.

Această cuvântare, spusă pe un ton hotărât, a primului ministru francez a avut un mare răsonet în toate țările, iar în Anglia a stârnit un viu interes.

Cu cât s'a mărit Ungaria

În ultimele două săptămâni Ungaria și-a sporit suprafața pământului ei cu aproape 12 mii kilometri pătrați și cu 600 mii de locuitori.

Granița dintre Ungaria și Slovacia așa cum a fost făcută de comisia mixtă a celor două țări, a mai trecut Ungariei câteva sate cu 45.000 locuitori.

Se crede că prin fixarea graniței Slovacia și Ungaria se vor liniști și vor trăi în pace.

Armata cehoslovacă nu mai este

Știrile venite din străinătate arată că armata cehoslovacă nu mai este. Ultimii ei soldați au fost demobilizați, iar cei fără de lucru au fost încorporați în taberile de muncă.

În Boemia și Moravia se va introduce munca obligatorie pentru toți cehii de peste 21 ani.

Tinerii cehi vor face muncă obligatorie mai mult, decât tinerii germani, deoarece ei nu fac armată.

Sfârșitul războiului spaniol

Războiul care a însăngerat de atâta vreme Spania s'a sfârșit. După lupte îndelungate Madridul s'a predat armatelor naționaliste. De data aceasta s'a predat fără luptă, în mijlocul strigătelor de bucurie a poporului, care a primit ca eliberatoare trupele generalului Franco.

Poporul din Madrid a primit în haine de sărbătoare pe cuceritori. Pretutindena au fost scoase steaguri albe.

În vreme ce trupele generalului Franco intrau biruitoare în oraș, pe deasupra Madridului sburau avioanele naționaliste, cari aruncau manifeste către popor, prin care i se făgăduia liniște și pace. Numai marși au intrat în Madrid peste 200.000 de soldați naționaliști.

Înainte de intrarea trupelor, s'a împărțit poporului înfometat pâine și alte lucruri de ale mâncării.

Prima măsură care a fost luată de conducătorii naționaliști după ocuparea orașului, a fost să elibereze pe toți prizonierii politici cari umpleau închisorile Madridului.

Toți conducătorii bolșevici, în frunte cu Generalul Miaja, s'au refugiat din Spania.

După predarea Madridului întreagă Spania va fi luată în stăpânire de generalul Franco și pe locul unde a curs atâta sânge în luptele dintre frați va începe o viață nouă. Spaniolii vor încerca să-și refacă țara care a suferit atâtea.

Rămâne de văzut dacă pe viitor Spaniolii se vor amesteca în frământările din celelalte neamuri sau se vor mulțumi să-și refacă țara de pârjolul prin care a trecut.

Lucrul acesta este greu de prevăzut. Marile puteri au multe interese economice și militare în Spania, așa că foarte ușor se poate întâmpla ca aceasta să fie atrasă în vr'o parte.

Germania vrea pace cu toate popoarele

În săptămâna trecută au avut loc mari serbări marinărești la Wilhelmshafen în Germania. A luat parte însuși cancelarul Hitler.

Cu această ocaziune dl Hitler a ținut o mare cuvântare. Între altele DSA a spus că Germania nu vrea războiul. Ea vrea pace și concurența cu toate popoarele.

Infiorătorul omor din Argeș. Un

infiorător omor a fost săvârșit, în zilele trecute, în comuna Runcu din județul Argeș. Bătrânii Tadoș Istrate și soția sa Ana au fost omorâți și jefuiți de întreg avutul lor, de o bandă de țigani. Pe la începutul lunii Martie doi țigani, anume Petru Dumitru și Oancea Ilucan s'au dus acasă la bătrânul pentru a le vînde o sapă. După ce le-au plătit sapa, bătrânii le-au mai dat și de mâncare. În vreme ce au mâncat țiganii au luat seama la tot ce era în casă și prin curte. În noaptea de 21 Martie împreună cu un alt țigan, Marin Gogu, au vestit spărgător au planuit să jefuiască pe cel doi bătrâni. S'au înarmat apoi cu un revolver și cu o radă de fier și au plecat. Ajungând la casa celor doi bătrâni, au aruncat oase la câini și după aceea au scos din fîșini ferestrele casei, intrând în odala unde bătrânii își țineau avutul. În timp ce cotrobăiau prin odale, au auzit bătrânii cari au intrat să vadă ce este. Deabia au deschis ușa și țiganii s'au aruncat asupra lor. Tadoș Istrate deși bătrân s'a mai luptat cu hoșii până a fost lovit cu fierul în cap. După ce l-au doborât la pământ țiganii au început să-l chinuiească, ca să mărturisească unde le sunt ascunși bani. N'au găsit însă decât 300 de lei și câteva bucăți de slănină. După săvârșirea acestei hoșii țiganii au încercat lucrurile jefuite și au fugit. Au fost prinși însă în curând și trimiși în judecată. Bătrânul Tadoș Istrate a murit în chinuri groaznice în urma loviturilor primite, iar soția sa rănită greu a fost dusă la spital.

Înbiți cetitorii!
Nu uitați să trimiteți prețul
abonamentului la foaie!

Din Lupeni

Lupeni, este o localitate minieră de pe Valea Jiului, unde aleargă oamenii din toate părțile țării pentru a-și câștiga pâinea de toate zilele, la lucrările ce sunt acolo. Nu cred să mai fie undeva o amestecătură de oameni, ca pe Valea Jiului. De aici se poate înțelege și greutatea ce o întâmpină preoții de pe Valea Jiului, în păstoria credincioșilor, având de a face cu diferiți oameni, din diferite sate și cu diferite obiceiuri.

Parohia Lupeni, este păstorită de Dl canonic Nicolae Zugrav care e și protopop și de pâr. Petru Berinde preotul II, sau cum îi zic oamenii „părintele cel tânăr”.

Dumnezeu grijește de turma sa, dându-le conducători pricepuți, căci numai așa se și poate ajunge la lucrurile ce s'au îndeplinit în această parohie. — Se știe că credincioșii bisericii cari lucrează la Societate plătesc dare bisericească în fiecare lună, 20 Lei, din cari se suportă cheltuielile cari sunt, căci aici nu este ecclie ca în alte părți, cari bani dacă sunt bine chivernisiți, se pot face lucruri, cari sunt spre folos, atât a păstorilor sufletești, cât și a credincioșilor, cari ascultă și urmează îndemnul bun ale conducătorilor lor.

În luna Noemvrie 1938 Dl canonic N. Zugrav a împlinit 25 ani, de când păstorește parohia Lupeni, ajutându-l mult și faptul că fiind de naștere din Uricani, comună aproape de Lupeni, a cunoscut situația parohiei. — Din acest prilej — jubileul de 25 de ani de păstorie — fără să știe nimica, a fost pus în fața unui fapt ce l-a impresionat mult. — Pâr. Berinde în tăcere a pregătit o serbare cu piesă de teatru, poezii, coruri, care s'a predat în sala Palatului Cultural, unde au fost prezenți afară de credincioșii bisericii, și alții. Cu acest prilej l-a elogiat pâr. Berinde, iară Dl Octavian Muntean director școlar, prim curator bisericesc și președintele AGRU lui din loc, a arătat activitatea ce s'a dezvoltat în această parohie timp de 25 ani.

De tot ce s'a făcut în acești ani credincioșii din Lupeni pot fi mândri și această mândrie pentru cele îndeplinite să fie un indemn ca să continue și pe mai departe.

Viața religioasă în Gurghiu

Reuniunea Mariană — „Agru“-I. — Societatea „Inimă lui Isus”

Vremea cea mai potrivită pentru desfășurarea vieții religioase în satele noastre este vremea de iarnă, când oamenii sunt mai liberi și mai puțin cuprinși cu lucrul. În această vreme se încep mișcările religioase, sunt încurajate și îndrumate.

În parohia Gurghiu această viață s'a trăit din plin. Asociațiile religioase „Agru“-I, „Reuniunea „Mariană” și „Inimă lui Isus”, au muncit mult pentru adâncirea vieții religioase.

În toamnă s'a ținut la Gurghiu adunarea generală a „Reuniunilor Mariane” din tractul Reghinului. Reuniunea din loc s'a îngrijit de primirea oaspeților, veniți din toate părțile și a aranjat cu această ocaziune o drăguță serbare religioasă.

O altă latură a activității acestei Reuniuni este cea religioasă, grupată mai ales în

țara cultului „Inimă lui Isus” și a spovedirilor lunare în număr frumos. Nu s'a dat ultării nici partea socială a activității și nici cea culturală. De altfel, munca acestei Reuniuni se poate vedea de acolo, că și pe anul acesta are un buget de 36000 lei unde, pe lângă sumele necesare înfrumusețării bisericii, bibliotecii, actelor de binefacere, și ziarelor, figurează și frumoasa sumă de 10.000 lei, dată ca ajutor pentru acoperirea din nou a bisericii. Dacă această Reuniune va asculta și urma g'asul preotului, va realiza încă multe și frumoase lucruri.

Cealaltă asociație „Agru” — care pe cât e de tânără, pe atât e de avântată și dornică de muncă în ogorul vieții creștine — a muncit în mod vrednic de laudă, realizând lucruri într'adevăr frumoase.

Trebue să arătăm mai ales munca socială și culturală ce a depus și depune. A organizat seara de Sîn Văsi din acest an, cu un foarte bine reușit program artistic, susținut și condus de dna și dl Inv. N. Cotta; a abonat mai multe ziare și reviste; a înființat un cor mixt bisericesc, tot sub conducerea dlui Inv. Cotta; a organizat o serbare admirabilă, cu cor, teatru, conferință; meritul părții artistice și de pregătire revenind aceluiși învățator. A ajutat biserica cu 5000 lei, a invitat misionar pentru ținere de misiuni sfinte în zilele de 25—26 Martie; a cumpărat un rând de ornate bisericești în valoare de 7000 lei și pregătește cununia bisericească a câtorva tineri concubini.

Iată schișată pe ușor munca ce se depune în această parohie și viața religioasă din ea. Să ajute Dumnezeu ca în anul în curs, să se facă și mai mult și exemplul acesta să fie urmat și de alte asociații religioase, spre cinstea lor și mărirea lui Dumnezeu.

Pilde pentru viață

Numai catolicismul are puterea tainică de a uni în chip armonios credința și știința

În ziua de 30 Septemvrie 1928 muri la Innsbruck (Austria) marele învățat Aloisius von Pastor. Acest învățat a fost un dreptcredincios de toată lauda. Înainte de a trece la cele veșnice, chemă la sine un preot-profesor dela universitate și-l rugă fierbinte ca să scrie urmașului Sfântului Petru, marelui Papă Pius al XI, că a fost totdeauna cu adâncă dragoste față de Vicarul Domnului nostru Isus Hristos și că ultima bătaie a inimii sale va fi pentru Biserică și Papalitate.

Cum știe muri un preot catolic pentru Hristos

Preotul spaniol Atanasie Rodriguez din ținutul Castuera se duse la închisoare (la temniță) să împărtășească pe deținuți cu sfintele Taine. Comuniștii îl prinseră însă și-l osîndiră la moarte prin răstignire, ca pe Isus Hristos. Pironit pe cruce, dar fiind încă viu, călăii săi îl luară la țintă și-l ciuruiră de gloanțe, silindu-l să se lăpede de Hristos, dar evlaviosul preot repetă mereu: „Viva Christo-Ray!” (= Trăiască Hristos-Regele!). Și sunt câteva mii de preoți catolici care muriră ca și Rodriguez pentru cauza lui Hristos și a Spaniei catolice!

Blasfemia nu rămâne nepedepsită

Într'o duminică din anul 1912 s'a scufundat uriașul vapor numit „Titanic”. Acest vapor era condus de un căpitan, care își bătea joc de religie Mai mult: vaporul purta pe o latură a sa, sub linia de plutire, inscripția blasfematoare: „Nu vrem să știm nici de Dumnezeu, nici de Papă”. Pe cealaltă latură era scris: „Pe noi nu ne poate

Inghiți nici pământul, nici cerul! Or, un munte îngrozitor de gheață, ce plutea pe ocean, se iabi de vapor și-l sparse tocmai pe acolo pe unde erau scrise blasfemiile. Dintre cei unamieoptisute de călători nu scăpară cu viața decât șaptesute. — Într'adevăr blasfemia nu rămâne nepedepsită.

Unde ajungi fără creștere religioasă?

Nu de mult, într-o țară nu departe de noi, ju condamnat la moarte un tânăr care ucise un bătrân spre a-l jefui. Înainte de a i-se pune capul sub cuțitoaie, procurorul îi dădu voie să-și spună ultima dorință. Și ostaditul începu să cuvinteze după cum urmează: „Oameni buni și de omenie! Ați venit aci să vedeți cum se pedepesc fărâdelegile. Vreau să vă spun un lucru: eu nu m'am născut să mor sub cuțitoaia călăului; eu n'as fi ajuns aci, dacă as fi știut că mai este o altă viață, în care se răsplătesc faptele bune, și dacă as fi știut că mai este și o veșnicie de chinuri pentru cei ce fac fărâdelegi. Tatăl meu a fost un necredincios și în slătoșenia lui se credea mai cuminte decât Biserica și preoții. Nu mi-a permis să învăț cele sfinte... Abia în temniță am aflat că este un Dumnezeu prea bun dar și prea drept, care răsplătește binele, dar care pedepsește răul... Aci în temniță am învățat catechismul pe care trebuia să-l învăț de mult, în familie... În sfârșit, eu mor împăcat cu Dumnezeu căruia i-am cerut iertare prin sf. sacrament... Și iert pe tatăl meu care a fost cauza nefericirii mele. Sarmanul n'a știut ce rău mare îmi cauza, oprindu-mă dela învățătura creștină... Oh, de l-ar face barem moartea mea să înțeleagă lipsa și folosul religiei!”

Iubiți cetitori! Dacă vreți ca fiii voștri să nu vorbească ca și acest tânăr, creșteți-i în frica lui Dumnezeu!

Ioan Vultur

Hristos a înviat!

Grăbiți strămoșilor, veniți
In raiul cel de bucurii...
Destul ați fost de el lipsiți;
Dar astăzi s'a deschis. Veniți!
Păcatul vostru s'a iertat.
— Hristos a înviat!

Și moartea astăzi s'a robit;
A ei putere s'a zdrobit...
In coruri, patriarhi, profeți,
Preoți, învățători și drepti,
Azi cântă imnul minunat:
— Hristos a înviat!

In rând cu sfinții ucenici
Și cetele de mucenici,
Veniți, noi toți de pe pământ,
Să preamărim pe Domnul sfânt;
Pe al cerurilor Împărat...
— Hristos a înviat!

N. Lupu

La stăruințele unui preot un hoț se predă de bună voie. La New York un grup de trei hoți au intrat într-o seară într'un restaurant și au început lupta cu poliștii cari îi urmăreau. Unul din cei trei hoți a izbutit să fugă și să se ascundă într-o cameră, locuită de doi bătrâni. Aici, adăpostindu-se după cei doi bătrâni a început să tragă focuri de revolver, izbutind să țină pe loc pe cei 90 de poliștii cari îi urmăreau. Poliștii, văzând că nu-l pot prinde volau să arunce în cameră bombe cu gaze cari fac ochii să lacrămeze, când printre, el și-a făcut loc un preot, care l-a rugat pe hoț să se predea de bună voie. În urma rugămintărilor preotului hoțul a aruncat arma și s'a predat de bună voie.

Sufașul dela răstignire

După aproape patru ceasuri de chinuri pe lemnul crucii, cu un strigăt mare, Fiul lui Dumnezeu își dădu sufletul în mâinile Părintelui ceresc.

Imediat după acest strigăt al Mântuitorului, se întâmplă o întunecime de soare, deși era pe la ceasurile 4 după amiază, și în același timp un mare cutremur de pământ, ca și cum mâna Celui Atotputernic ar fi încetat de a l mișca, pentru grozava neleguire ce s'a întâmplat pe Golgota.

Stâncile de pe câmp începură a se despică cu zgomot înfrigorant. Mormintele începură a se deschide. Din măruntaiele pământului ieșeau vlete surde și înfricoșate. Catapiteasma, sau perdeaua care despărțea Sfânta de Sfânta Sîntelor în Biserica din Ierusalim, se sfâșie în două peste mijloc și căzu în două părți. Locul acela sfânt odinioară, unde nu era iertat să intre numai arhiereul cel mare, odată în an; unde pe vremuri era „chivotul Legii” (umbrit de Cheruvim), și unde semnul măririi lui Dumnezeu se cobora în formă de nor alb, așezându-se pe arpile Cheruvimilor cele de aur curat; locul acela rămase desvelt înaintea ochilor tuturor, ca și cum banul Dumnezeu ar fi zis poporului Iidovesc: — Locul acesta de aci înainte nu mai este sfânt. Încetați preoți israeliți cu jertfele voastre cele torhipuitoare, căci acolo sus pe Golgota s'a adus jertfa cea mare și adevărată, mielul cel nevinovat care ridică păcatele lumii. Acolo sus pe Golgota ați ucis pe Messia cel făgăduit părinților voștri.

În templul din Ierusalim, mulțimea spălmântată se împrăștiă pe sub porți. Preoții, cari jughiau mielii și berbecii de jertfă pentru Paști, se opriră și ei cu groază dela lucrul tor. Pe străzile întunecoase se izbeau oamenii unul de alții. Câteva locuște pe la marginile orașului se aprinseră în cutremur. Fiecare om se silia să ajungă cât mai isgrabă la casa sa, ca să vadă ce se va mai întâmpla de aci înainte cu cele rămase acasă, animale, copii și bănavi.

De pe Golgota mulțimea începu să se împrăștiă spălmântată, bătându-și piepturile și clătănând capetele după cele văzute; numai sutașul roman stetea nemșicat la locul său, cu ochii țintă la trupul neînsuflețit al răstignitului.

I-se pare că a murit prea curând. El ar fi vrut ca Isus să fi mai trăit. Ar fi vrut să fi vorbit cu el. Să-l fi întrebat mult-mulț despre împărăția aceea fericită, pe care o propovăduia. Ar fi vrut să fi fost împreună cu el undeva departe, unde să nu fie nici Iidovi, nici Romani nemilostivi, nici soldați, și nici un rău voltor. Să fie numai ei amândoi, și să nu cunoască altă lege, decât legea iubirii. Ochii i-se umplură de lacrimi, și soldatul roman plângea, poate pentru întâia dată.

În sufletul său se răscolise furtună. Uitase pentru un moment că poartă uniformă militară, și că e omul împăratului. Se simțea numai om, și încă un om neputincios. Descoperindu-și deci capul, strigă cu glas mare, în auzul tuturor aceluia cari puteau să-l audă: **Cu adevărat, Fiul lui Dumnezeu a fost acesta!**

Poporale Iidovesc, rău încăpăținat și nerecunoscător! Tu ai văzut pe Isus viindcând leproși, luminând orbi, liniștind îndrăciti, invinând morți, numai cu puterea cuvântului. Tu vezi și acum în mijlocul tău pe Lazar cel îngropat de patru zile, viu și sănătos, dar pe cel ce l-a înviat n'ai vrut să-l recunoști de Fiul lui Dumnezeu. Iată însă că un soldat păgân, îl vede răstignit între tâlhari, gol

spânzurând pe lemnul crucii, și numai se vede unele întâmplări la moartea lui îl fac să exclaima cu tot focal credinții din inima lui: **Cu adevărat, acesta Fiul lui Dumnezeu a fost.**

Acest sutaș, despre care ne vorbesc sfântul Evangelist Matei (27—54), precum și Marcu (15, 39) și Luca (23, 47), spun uneori dintre părinții vechi ai Bisericii că s'ar fi numit Corneliu, și că ar fi unul și același cu sutașul despre care ne spun Faptele Apostolilor (10, 1—8) că ar fi avut vedenia în Ioppe, care l-a îndemnat să trimită în casa lui Simon curelarul lângă mare, ca să cante pe Simon ce se zice Petru, care îi va spune ce să faci căci rugăciunea lui a fost ascultată și bineplăcută înaintea lui Dumnezeu. Zic adevărat unii, că acest sutaș dela răstignire ar fi tot același cu sutașul din cohorta numită „Italică”, pe care l-a botezat sfântul apostol Petru.

Alții zic că n'ar fi același, ci acesta ar fi altul, căci acea era în Ioppe, iar acesta în Ierusalim.

Este știut, că cu prilejul sărbătorilor Judevești, dirăgătorul își ducea mulțime de soldați în Ierusalim, și încă dintre cei mai buni, căci atunci aproape în totdeauna se întâmplau răscoale și bătăi, așa că era lipsă de soldați buni pentru a ține ordinea. Se poate ca atunci Pilat să fi dus în Ierusalim și o parte din cohorta din Ioppe, în frunte cu comandatul ei. Dar tot așa se poate ca în Palestina să mai fi fost pe atunci și alții cu numele de Corneliu, mai cu seamă în Legiunea din Italia, care nume era foarte comun pe acolo, cum e de altcum și azi.

Sfânta tradiție ne spune că acel sutaș care a fost cel dintâi între păgâni, care a recunoscut și a mărturisit pe Isus de Fiul lui Dumnezeu, s'a încreștinat, și și-a dat chiar viața ca mucenic pentru credința în Isus Hristos. Biserica îi prăznuiește pomenirea la 13 Septembrie, adică în ajunul sărbătorii Înălțării sfintei Cruci. El n'a rămas nerăsplătit de Domnul care a zis că nici cel ce va da un pahar cu apă în numele lui, nu va rămâne fără de răsplată; iar noi îl cinștim, rugând pe Dumnezeu să ne dea și nouă harul acela mare al credinții, ca privind înspre chivotul din altar, unde se păstrează sfânta Caminecătura, să zicem și noi — cel puțin cu inima — ca acela: **Cu adevărat, acesta este Fiul lui Dumnezeu.** Și încă mai putem adăuga: **Acesta este Fiul lui Dumnezeu, care m'a răscumpărat cu patimile și moartea sa.** Acesta este Fiul lui Dumnezeu pe care de atâtea ori l-am vătmănt eu cu păcatele mele. Fiul lui Dumnezeu care de atâtea ori m'a iertat, și care e gata să mă ierte de câte ori mă voi întoarce la el cu adevărată părere de rău și propus de îndreptare. Acesta este Fiul lui Dumnezeu, care mă va judeca, și care are putere să mă mântuiască, și să mă osândească.

N. Lupu

Din popor

Războiu sau pace?

Vestea de războiu a venit peste capetele noastre, cum vine vara câte o furtună, de nimeni aminte nu-ți aduci și care te face să lași fânul neadunat și să te adăpostești sub o beaghe sau sub un arbore.

— Ce ordin ai, măi frate Niculae? Galben? Atunci ia-ți catrafusele și du-te.

A venit apoi ordin și pentru cei cu roșu și unul câte unul plecau oamenii din sat. Cei rămași, bătrâni, femei, copii, îi petreceau până la marginea satului. Omul se ducea cu gândul că

care pe unde îl va duce soarta și cu durerea
ce-și lasă pe toți ai casei, iar în urma lui ne-
vasta plângea încă multă vreme, nitându-se până
ca se mai vedea și striga: — Niculae dragă,
copiii tăi, dar cui îi lași?

Pe trenuri și în gări chiotele și cântările
se mai terminau. Căci omul pleacă întristat de
acasă, dar după aceea îi mai trece, se mai obiș-
nuiește cu gândul și se lasă în grija Domnului.
Mă gândiți sunt cei ce rămân acasă, nevasta,
copiii și părinții. Stau cu toții triști, nici de mân-
care nu le mai trebuie și se tot gândesc și se
trecăbă: Oare pe unde-or fi? Oare nu i-s'a în-
câmpiat ceva pe tren? Vai, că ne-am uitat să-i
apăsem să nu iasă pe trepti după ce pornește
trenul, și câte și mai câte. Vorba veche: Cel
ce-i pe drum are numai un gând, iar cei de
acasă au o sută.

Când a început însă să adune și caii și că-
mășile, toți ziceau: acum-i războiul pe noi.

Toți oamenii se întrebau: ce mai e nou, ce
mai aude, pace sau război? Dar dela o vreme,
când au început să vie oamenii acasă câte
câte doi, așa cum s'au dus. La plecare can-
tau de supărare, la întoarcere de voie bună. La
plecare bea omul să-și facă curaj, la întoarcere
bea de bucurie.

Îți era mai mare jalea, să te uiți la un țig-
an, care mergea ținându-și nevasta pe după cap
și cânta de răsună strada:

Pleacă țigăii la războiu
Ghiologășii înapoi.

Era un noroiu și o vreme slabă în zina aia,
când să ferăseă Dumnezeu. Țigancă îl chema pe
margină, dar el nici nu voia să audă: — Lasă-mă,
la lă, că eu așa am jurat, că la războiu să mă
fac prin foc și prin apă — Se oprea în mijlo-
cul drumului, o pupa odată și apoi începea:

Săracă țigancă mea
De-o fost bună, de-o fost rea
Mi-am ținut cortul cu ea.

Și o lua iar înainte prin mijlocul drumului.
Țigancă pășea alături cu el, ștergându-și ochii
cu șurta.

Astăzi se pare că furtuna a trecut și Paștile
pot să ne găsească cu sufletele mai liniștite.
Poate că nu sunt chiar toți în jurul mesii la to-
arna de miel și la ouă roșii, ca bucuria să fie
deplină, dar nici bubuitul tunurilor nu se aude
ca să fim prea întristați. Să căutăm cu toții, ca
și Paști să le petrecem cu gândul la cel ce a
înviat din morți și lui să-l cerem să ne dea pacea.
Ori cât s'ar strădui miniștrii țării pentru pace,
oricât ar fi de tari, tot mai mult poate face
stăpânul păcii.

Cu nădejdea că Dumnezeu va trimite gân-
turi bune pe care conducătorii țării să le as-
culțe, gânduri de pace și de bună înțelegere, eu
mi mă tuturor creștinescul: Hristos a înviat!

I. S.

Ocaziune rară...

Pentru bisericile cari au lipsă de
icoane la iconostas sau iconostas nou, au
ocaziunea excepțional de rară de a-și
procura icoanele necesare pentru un ico-
nostas complet în condițiuni foarte avan-
tajose. — Icoanele în număr de 35 buc.
sunt executate de un pictor autorizat, pe
scândură de tei, cu aur veritabil. — A-
mănunte se pot cere dela **Librăria
Seminarului din Blaj**, unde se pot
vedea aceste icoane în orice zi.

La cumpărarea icoanelor se dă și
planul iconostasului pentru lucrările din
lemn.

*Dorim sărbători fericele tuturor
cititorilor și binevoitorilor gazetei noas-
tre și le zicem un creștinesc „Hristos
a înviat“!*

Pentru ridicarea unui monument la mormântul lui Al. Lupeanu-Melin.

La soma de Lei 6070, cât am arătat în N. 9
din 26 Febr. 1939 al gazetei noastre că am
adonat până acum pentru ridicarea unui mon-
ument la mormântul lui Al. Lupeanu-Melin,
di învățător pensionar Teodor Pânzaru din
Sâncel a binevoit a adăuga soma de 100 Lei,
așa că avem acum Lei 6170, cari sunt de-
puși cu libelul Nr. 341 la Banca Populară
Axente Severu din Blaj. Rogăm pe iubii no-
ștri cetitori, să binevoiască a ne trimite cât
mai multe danți în acest scop, spre a putea
ridica cât mai curând acel monument.

Cununio. Di Andrei D. Papsy, licențiat
în teologie, fiul diui învățător D. Papsy, și di
Cornelia Tomoșa, învățătoare, fiica diui sub-
inginer Șt. Tomoșa, își vor serba cununia re-
ligioasă duminică în 16 Aprilie 1939 în biserica
gr. cat. din Petrila-Lonea.

Prețul grâului românesc va crește.

Se crede că în curând prețul grâului româ-
nesc se va urca. Neguștorii cari trimit grân-
oaste grâuțe au primit numeroase cereri de
grâu din Anglia. Firmele engleze cer momentan
20.000 tone de grâu românesc. În urma cere-
rilor mari se nădăjduiește că prețul grâului
se va urca.

Pentru un om necăjit. Mișcat de
cererea lui Vasile Bata, publicată în Nr. 10
din 5 Martie 1939 al gazetei noastre, păr. pro-
topop Victor A. ou din Sibiu a binevoit să ne
trimită Lei 100 pe seama acestui nenorocit.
Rogăm și pe ceilalți cetitori să-l miluiască.

Una care a luat 800 ani de închi- soare.

În zilele trecute s'a judecat în Fașta
proc. sul unei femei bătrâne, Irma Villam.
Ea a venit, de data aceasta, pentru a 50-a oră
în fața judecării. Acum a primit numai 13
zeci de închișoare. În cele 50 de procese pe
cari le a avut până acum a primit nu mai
ouștin de 800 ani de închișoare. Nu i-a făcut
insă pe toți, fiindcă de cele mai multe ori a
fost iertată de pedeapsă și lăsată liberă.
Acum bătrâna are 65 de ani și se spune că
a soropit toată viața și-a petrecut-o prin în-
chișorile Franței.

Când te increzi în leacuri băbești.

Tăcărul Augustin Szabo din Sata Mare su-
feria de multă vreme de o boală de stomac.
Auzind că soția tânărului Szkozai știe să
vindece cu farmece i-a cerut să-i leculască și
pe el. Aceasta a primit, firește că pe o sumă
bunicică de bani. Pentru a-l vindeca vrăji-
toarea, care nu știa nimica, i-a dat să bea
ver pisat cu sămânță de mătrăgună, tot pisată.
Această doctorie mincinoasă, bănavul trebuia
să o ia tot la trei zile, în cafea. După un an
de zile de leacuri, bănavul, în loc să se vin-
dece a înnebunit și a încercat să-și omoare
mama. Văjitoarea, se vede că ținea mult la
leacurile ei și credea în puterea lor, deaceia
le-a mai vândut și altora, tot pe bani grei.

Uaui din cel leculi de ea a înnebunit ca și
bietul Szabo. După această ispravă vrăjitoarea
care încercase să se leculască și pe ea cu
mătrăgună a fost arestată și trimisă la închi-
soare. — Învățătura din această tristă întâm-
plare, rămâne pentru totdeauna: să nu te în-
crezi în leacuri și doftorii băbești.

Judecătorul sburător. America este
cunoscută de multă lume ca o țară cu multe
încercări ciudate și neobișnuite. Așa acolo se
întâlnesc orașe pe roate, farmaciile sburătoare,
sămănători făcute cu aeroplanul. Acum, mai
nou, se spune că un judecător american s'a
gândit să împartă și dreptatea cu aeroplanul.
Asume el a cerut mai marilor săi să-l lase să
plece cu aeroplanul în orașele și satele unde
sunt procese de judecat. Propunerea lui a fost
primită, și lătețul judecător a și fost trimis
cu avionul într'un sat îndepărtat, ca să facă
lumină într'un proces de omor. Cum vinovații
nu se așteptau ca judecătorul să sosească așa
de repede, acesta venind cu avionul, a putut
să-l descopere și să-l aresteze.

Prinderea unor firoși ucigași la București.

Acum câteva zile a fost găsită
în casa de locuință ei din București, farmacia
Georgetta B. Bicescu-Templanu. Dela început
bănăciile poliției s'au îndreptat asupra servi-
torilor celei moarte. Aceștia însă dispăruseră
și nimenia din vecini nu-i cunoștea. După
trădătoare cercetări, cu ajutorul unei scrisori
găsită în lada de gunoi, poliția le-a putut afla
numele și a început să-i urmărească. Ei se
numeau Ion Hașanu și Olga Tcacenko. Amân-
doi după ce și-au omorât și jefuit stăpâna, s'au
refugiat la Văscăuți în Basarabia. Acolo au
stat ascunși mai multe zile, la niște rudeni
ale Olgei Tcacenko. Poliția le-a luat însă
urma și duminică după amiază ucigașii Olga
Tcacenko a fost prinsă. Tovarășul ei Ion Ha-
șanu n'a putut fi găsit imediat, căci se ascun-
sesse în hornul casei. După câteva ceasuri de
amănunțite cercetări poliția l-a prins și pe el
și amândoi ucigașii au fost trimiși la Bucu-
rești, ca să dea seama înaintea judecătorilor
de cumplita lor faptă. Se crede că cei doi uc-
igași pot fi osândiți și la moarte pentru a-
cest omor.

L-au omorât pentru că a vărsat o oală cu vin.

În toamna anul trecut frații
Busilă din comuna Borogani, au făcut un pic de
veselie cu prietenii lor Ion Goțișan. În totul
veseliei, Ion Goțișan a vărsat, din greșală o
oală cu vin. Frații Busilă s'au supărat foc pe
el și fără multă vorbă i-au luat la bătaie.
L-au lovit atâta cu ciomegele în cap până ce
l-au omorât. Pentru cumplita lor faptă jude-
torii l-au osândit la 25 de ani de muncă
silnică.

Cât poate să mănânce un om. Doi americani, vestii de mănăcioși s'ad luat la întrecere spre a vedea care poate mânca mai mult.

Uaui a mâncat o supă, un pui fript, doi
cești, mai multe prăjituri, o farfurie de cartofi
orzi și, patru porții de înghețată, o pâine, 2
kgr. de mere, iar după toate acestea a mai
beut și două sticle de bere și un kgr. de vin.
La sfârșitul acestei imbelșugate mese s'a cân-
tărit și a văzut că are 251 kilograme. Celalalt
a mâncat ca și tovarășul său, dar la urmă
simțindu-se flămând a mai cerut o ceașcă de
cafea, o tortă și șapte bucăți de pâine. După
această ispravă, amândoi mănăcioșii au ajuns
la spital.

Cum își duce un preot credin- cioșii la biserică.

Locuitorii din împreju-
rimile orașului Neubabelsberg din Germania
nu puteau merge la biserică duminică, din

cauză că erau prea departe de oraș. Preotul din Neubabelsberg s'a gândit atunci să-și aducă credincioșii la biserică cu autobuzul. În fiecare duminică, un autobuz trece prin satele din apropierea orașului, pentru a strânge lumea la biserică. La sfârșitul slujbei cu acelaș autobuz credincioșii sunt duși pe la locuințele lor.

Ceapa aflundeva și la noi. De pe 12.000 hectare de pământ cultivate cu ceapă Germanii scot 31.200 vagoane de ceapă. De pe 18.200 hectare cultivate cu ceapă Românii au scos numai 9.773 vagoane de ceapă. E bine, observați D.-Voastră, dragi cetitori, marea deosebire?

Amintirea unui mort viu:

Nicodim Ganea

Ascultătorii la Radio, — aceasta mașină minune, care prinde din undele văzduhului vorba, cântecul și orice glas de pe fața pământului rostit într'o altă mașină, numită difuzor, — au avut, Sâmbătă, 25 Martie, între orele 9 și 10 seara, vorbindu-se din București despre viața unui om oare care, numit: Nicodim Ganea.

Pușin dintr-unul care au ascultat istorisirea acestei vieți triste au cunoscut pe Nicodim Ganea. Dar credem, că nu pușini au fost cei care au gustat cu plăcere și înălțare sufletească cântecul lui Nicodim Ganea: Pușorul, Du-te dor, Țarina, Pastorală, Mărită-te măndro, cântate de corul Societății „Carmen”, din București, condus de D.I. Chirescu și comunicate lumii întregi tot prin puterea undelor văzduhului.

Aceste cântece populare, rupte din adâncul sufletului românesc-sătesc, au fost armonizate, — adică li-s'au dat glas, împletindu-se 3-4 voci întreolaltă, ca să lese ceva armonios, plăcut urechii, dar mai ales sufletului, așa cum se împletesc iarba și florile câmpului, în cununa primăverii, — de omul, de care s'a făcut pomenire, de Nicodim Ganea.

Am zis, că s'a făcut pomenire, deoarece, deși Nicodim Ganea trăiește — el este un viu-mort, despre care numai pomenire se mai poate face.

De opt ani mîntea lui Nicodim Ganea nu mai poate înțelege nimic din tot ce a fost. De opt ani, dintre cari patru petrecuți în Spitalul de boli mintale din Sibiu, iar ultimii patru în ospiciul din Râul Vadului, Nicodim Ganea — autorul frumoaselor cântece și doine și al aceluș puternic, copleșitor: Luceafăr, care vor trăi atîta cât va trăi și neamul din care a leșit și pentru care a cântat el, își duce viața grea de neștire, de tulburare a minții, de neinteresare pentru tot ce se petrece în jurul său și lumea mare.

Nicodim Ganea mi-a fost coleg de școală, în împrejurări, pe cari abia le mai pot desluși din petopul amintirilor. Știu doar, că în cursul I al Preparandiei din Blaj, curs care corespundea clasei V a școlii normale de azi, într'o zi profesorul de cântări bisericesti Papiu, a adus în clasă, făcându-l loc într'o bancă, unui viăjgan trecut de anii cătănii, cu urme de vărsat pe față, înșolit în strale moștești. Ni-s'a spus, că nu e elev ordinar, ci numai audiază cursurile, de bună voie, pentru a deveni un bun cantor bisericesc în satul său. La început, noi ceștia cu 4 și 5 clase de liceu, ne-am cam bușuluit, vorba târnăveanului, că am ajuns în rând cu feciorii satelor, dar încetul cu încetul s'a risipit neîncrederea dintre noi, iar zidul despărțitor s'a dărâmat și Ni-

codim Ganea nu mai era un străin, ci un bun prieten, care cu firea lui tăcută, gânditoare, nu sta în calea nimăului și nu se amesteca în copilăreștile noastre discuții, nici-când.

În anul următor, noi am trecut în cursul II, respectiv clasa VI, iar oamenii, cari au descoperit în Nicodim Ganea scântela dumnezelăscă, puterea de compozitor, nu învățată din cărți, ci dăruită lui de Dumnezeu, l-au înscris, poate contrar legilor, ca elev ordinar în cursul I al Preparandiei din Blaj.

Abia acum începuse lumea școlărească a se interesa mai de aproape de fiăcăul moș, Nicodim Ganea, care coborise din munții lui dragi, ca să se oprească la Blaj, să învețe tipicul și cântările bisericesti, ca să ajungă cantor la biserică a cărei strană a îndrăgît-o din copilărie. Dar în cartea sorții l-au fost scrise și deschise alte cărări. După terminarea Preparandiei, a trecut la Conservator, cea mai înaltă școală de muzică. Sufletul și dorul său îi mâna sus, tot mai sus, până ce într'o zi firul gândirii l-a rupt în două, lăsând de o parte lumină și căldură, iar de altă țogheț și întuneric: ca în „Luceafărul” lui drag.

Povestea vieții lui Ganea e tristă, mai tristă ca un prohod. De aceea, ascultată la Radio, ea a stors lacrimi din ochii celor care au cunoscut pe Nicodim Ganea, năfericitul autor al „Luceafărului”, cântat de atâtea coruri pe scenele noastre sătești.

Am scris aceste rânduri, nu pentru el pentru Ganea, care este un mort viu, ci pentru cei care se vor fi interesând de soarta lui.

Petrea Dascălul

Mașini și unelte agricole

Muncă bună nu se poate face decât cu mașini și unelte bune. Camera de agricultură a județului Târnava-Mică, dându-și seamă de acest lucru, caută prin toate mijloacele răspândirea lor la număr cât mai mare.

Pentru mașini de sămănat, săpat și alte mașini ce se folosesc în comun, plugarii cumpărători primeau (și până acum) o subvenție de 20% din valoarea mașinilor cumpărate.

Pentru ca să putem ajuta și mai mult pe agricultori, am intervenit la fabricile Reșița și Rieger din Sibiu, cari au binevoit să acorde următoarele reduceri pentru mașinile comandate prin Camera de Agricultură:

- 1) 10% reducere față de prețurile din catalog.
- 2) Impozitele vor fi suportate de fabrică.
- 3) Fabricile suportă cheltuielile de transport pe C. F. R. până la gara de destinație (gara cumpărătorului).

Instrumentul cel mai important și mai des întrebuințat în agricultură este plugul. În județul nostru sunt mai mult pluguri cu grindei de lemn, puțin practice.

Pentru răspândirea plugurilor bune, cu grindei de fier, Camera de agricultură, acordă o subvenție de 20% și pentru această unealtă. Astfel, dacă un plug vine dela fabrică cu 2000 lei, mai puțin 20%, îl costă pe plugar 1600 lei.

Plugarii uniți în asociația „Bunii Gospodari” beneficiază de 30% subvenție.

Tipografia Seminarului Teologic gr.-est. Blaj

Plugarii, profitați de ajutoarele acordate de fabrici și Camera de Agricultură și cumpărați mașini și unelte bune, cu cari să puteți muncă pământul bine, deoarece numai în felul acesta veți ajunge la recolte mai mari și la o stare materială mai bună.

Victor Rusu
Inginer Agronom

Lucrări de primăvară în stupină

Odată cu venirea primăverii să începeți lucrările în stupină.

Stupii cari au fost scoși dela iarnă de timpuriu sau care au iernat afară, au pe la sfârșitul lui Februarie zile de slăbiciune caldă și au putut face sborul de curățare.

Începând dela 19 Martie timpul s'a răcorșit și albinele și-au putut găsi ceva apă și poleu pe unde au găsit.

Acuma stăparul va cerceta fiecare stup să vadă dacă albinele au hrană destulă și în aceasta lună matca începe să ouă și să năncă foarte multă miere.

În zilele caldă și cu soare se vor cerceta iarăși stupii și se vor ajuta cel slăbiți miere sau cu srop de zahăr.

În stupină nu trebuie să lipsească odată apa puțin caldă.

Peste isgurii cu miere zaharosită și bine să se toarne puțină apă caldă și să pună apoi iarăși în stup. Mierea zaharosită și din nou luată și prelucrată de albine.

E bine ca să se facă o cercetare săptămânală în tot stupul și să se arunce albinele de faguri și albine moarte.

Posta gazetei

Lei 75: Dămian Pop, Dragoș Alexandru.

Lei 150: Marian Vasile, Ioan Eliade Clucer, Ciomășiu Pavel, Coroiu Gavrilă, Turc Dumitru, Ștefan Nicolae de 2 ori câte 150 Lei, Dr. Aug. Rațiu adv., Ghigheș Maria, Pavel Simu preot, Manu Const. inv. pe Manu Vasile a Ulinii.

Lei 300: Man Aron, Păcurar Ioan I. Ion, Oșan Ioan, Cosma Iosif—America.

Alte sume: Medveșan Ștefan preot Lei 700, Dr. Vasile 200, Maier Ioan America 1000 Lei, Brancu Ion 75, Florea Isidor 38 Lei, Petru P. Berinde preot 10 Lei, Teș Ioan 1068, Man Aron 333, Of. paroh. Jibou 100, Jacodi Ioan 100, Margareta Murgău 120, Aurel Stănculescu 120.

Pentru Monument: Manu Constantin inv. pe Lei 40.

Știri medicale din Blaj. Doa D.

GRÜN TRENCINER CAMILA medic pe boli interne, femei, copii, boli de gură și dinți și-a mutat cabinetul său medical: în Strada Regele Ferdinand Nr. 37 vis-a-vis cu Di. No. Public Dr. George Borșan. 1170 (1-2)

NOU!

NOU!

Iconițe comemorative de prima sfântă împărăteasă, desen special pentru ritul românesc, execuție multi-coloră, format 17,5x35 cm, prețul 6 lei bucata, franco. Dela 25 bucăți în sus: 10% reducere.

A se adresa:

Librăria Diecezană, Lugoj

1171 (1-2)